N°. 324. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van een tot zes regels. . . . . *f* 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegelregt daaronder begrepen.

ZATURDAG 10 JUNIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon**, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet**. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . » 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement *f* 70, Ned. Cour.

Het schijnt dagelijks moeijelijker te worden, om juist te weten, welk karakter, half officieel of niet, de artikelen dragen van de *Amsterdamsche Courant.*

Eenparig, men weet het, wordt die Courant, zoo niet als het orgaan der Regering, dan toch zeer stellig als dat van den heer VAN HALL beschouwd.

Van dààr het gewigt, dat men aan het jongste artikel over de verkiezingen heeft gehecht.

Zie hier nu de *'sGravenhaagsche Nieuwsbode*, die al deze berekeningen in eens den bodem tracht in te slaan, door de peremptoire verklaring, dat de *Amsterdamsche Courant* volstrekt met het Ministerie niets gemeen heeft:

De *Amsterdamsche Courant* van 30 Mei jl. bevat een *leading-article* over de aanstaande verkiezingen, 't welk ons voorkomt tot velerlei misvattingen aanleiding te geven.

De *Nederlander* neemt daaruit aanleiding tot het rigten van verwijtingen aan het Ministerie, die volgens ons gevoelen geen schijn van grond hebben en waartoe ook geen reden bestaat.

Het *Handelsblad* gaat verder en zoekt — met bedoelingen, die bij den eersten oogopslag blijken, en op eene wijze gelijk wij het van dit blad gewoon zijn — op grond van dit artikel, de kiezers in den zonderlingen waan te brengen, dat de Regering de wèl gezinde mannen, die haar tot hiertoe uit overtuiging hebben ondersteund, liefst niet zou zien herkozen, en voortaan hare kracht wil zoeken in het bondgenootschap der partij, die door het *Handelsblad* wordt gediend.

Ook den eenvoudigste is het duidelijk, dat hier opzettelijke misvatting plaats heeft. Om der wille, niet van bepaalde personen zeker, maar van *de goede zaak*, kan de herkiezing van eerlijke bondgenooten, die het in de hoofdbeginsels met haar eens zijn, der Regering niet anders dan aangenaam wezen.

Het komt ons voor, dat de naaste aanleiding der verkeerde opvattingen van voormelde dagbladen hierin te zoeken is, dat zij aan het bewuste *leading-article*, in de *Amsterdamsche Courant*, geheel ten onregte een *officiële* kleur toeschrijven.

De *Nieuwsbode* verklaart alzoo, dat hij alleen het orgaan is van de Regering?

Wij wenschen voor de eer van de Regering, dat nu de *Amsterdamsche Courant* kome, om te verklaren, dat de *Nieuwsbode* zich, ten onregte, een officiëlen tint heeft aangematigd, en dat zij alleen de eer, om half-officieel te zijn, bezit.

Wordt toch de bepaalde beslissing van *de Nieuwsbode* niet nog stelliger weêrsproken: het kiesch gevoel en het eerlijke hart der Nederlandsche Natie zal 't aan het April-Ministerie niet als de minste grief aanrekenen, dat het zich, om te spreken tot het volk, bedient van een blad, dat, in menig opzigt, nog beneden het allooi der verachtelijke blaauwboekjes staat.

Als *de Nieuwsbode* dan nu het eenig erkende half-officiële orgaan is en ook *de Amsterdamsche* zich heeft teruggetrokken, dan moet het met het April-Ministerie wel *zeer ver* zijn gekomen.

Dit artikel was geschreven, toen ons de *Amsterdamsche Courant* van heden ter hand kwam. Zij schijnt de verklaring van de *Nieuwsbode* te bevestigen; want zij zegt, dat zij is: „een van de Regering onafhankelijk blad."

Het spijt ons voor de eer van de Regering.

Nu schijnt haar *de Nieuwsbode* alleen te zijn overgebleven; en nu zou welhaast de vraag niet overbodig zijn: „Uit welk departement het bevel wordt uitgevaardigd tot het schetsen van logenachtige tafereelen, die voorgesteld worden plaats te grijpen *binnenshuis* van lieden die de heiligheid van *het particuliere leven* der ingezetenen schenden?"

Onze confrère, de *Echo Universel*, zou nu welligt aangedopt kunnen worden, om, door vertaling van een dier tafereelen, het buitenland bekend te maken met de polemiek van het eenig half-officiële orgaan der Nederlandsche Regering!

Het is met leedwezen, dat wij gisteren moesten melding maken van verregaande ongeregelheden, die in de naburige gemeente 's Gravesande plaats gegrepen hebben, tengevolge van het niet-houden der kermis aldaar. Die ongeregeldheden mogten zelfs van dien aard zijn geweest, dat [illegible] ze te onderdrukken.

Wij behoeven wel niet te zeggen, dat wij het gebeurde in de hoogste mate afkeuren; omdat het een slecht burger is, die zich feitelijk verzet tegen maatregelen, die, op eene wettige wijs, door het bevoegde gezag zijn genomen. Zoodanige handelwijze behoort steeds gestreng gestraft te worden.

Maar wij meenen, bij deze gelegenheid, te moeten herinneren aan onze vroegere meening, dat men de menschen niet *dwingen* kan, zedelijker te zijn dan zij zelven willen wezen; en dat wij, mits slechts een scherp toezigt gehouden en verbetering ingevoerd worde, het *onzedelijke* niet hebben kunnen inzien van het houden eener jaarlijksche kermis, die, ten platten lande meer nog dan in de steden, ingeworteld is door het voorvaderlijk gebruik, en het éénig kortstondig genoegen uitmaakt, dat aan de burgerklasse jaarlijks is gegund.

Wij herhalen hier, wat vroeger omtrent dit onderwerp in ons Blad werd opgenomen:

Wie in den regel zich aan een onzedelijk leven overgeeft, wie zich aan den drank heeft verslaafd, die aan de verlokkingen der ondeugd geen weêrstand bieden kan: hij zal geen deugdzaam mensch, geen afschaffer, geen puritein worden door de afschaffing van de kermis; want hij zal dagelijks andere gelegenheden zoeken en vinden, om aan zijne strafwaardige neigingen bot te vieren. Maak het volk sterk en krachtig *door goed voedsel*; onthef het van de groote lasten, waaronder het veel meer dan de hoogere standen gebukt gaat; bevorder de zedelijkheid *door goed vóórgaan*, en niet door alléén de contributie te betalen als lid der afschaffers, en tegelijk zich aan champagne te bedrinken; en gij zult meer doen voor de stoffelijke en zedelijke welvaart der Natie, dan haar te beletten eens in het jaar op de viool van den speelman te dansen, en het gedrukte hart voor eenige oogenblikken van angstige zorgen te ontslaan.

Het gebeurde te 's Gravesande, dat waarschijnlijk menigen doldriftigen en min-beschaafden boerenknaap ongelukkig maken zal, moge de manie van afschaffing der kermissen, die sinds eenigen tijd meer een *mode* schijnt te zijn geworden dan een besluit, op menschenkennis en voorzigtig beleid gegrond, ietwat doen bedaren.

Wil men de kermissen afschaffen: dat men het bedachtzaam doe en geleidelijk; dat men het volk aan andere uitspanningen gewenne; want ook *het volk* wenscht verademing en verpoozing van zijn arbeid en van zijne zorgen. Het is een billijke wensch, waaraan *overal* wordt voldaan; waarom zou het in Nederland niet kunnen geschieden, waar de algemeene zedelijkheid gewis niet voor die van andere natiën behoeft onder te doen?

In menig kiesdistrict is aan de kiezers de gelegenheid aangeboden, om op 13 Junij aanstaande, te herstellen wat ten vorige jare is verloren gegaan. Sedert de verkiezing der nieuwe Tweede Kamer onder het tegenwoordig Ministerie, heeft de Natie uit vele voorbeelden kunnen zien, dat het belang des lands en dat van *elke* Regering eischen, om aan de Kamer andere krachten, andere elementen toe te voegen, opdat deze inderdaad haar heilzamen invloed, zoo als de Grondwet dien wil, op de toekomst van het Vaderland kunne oefenen.

Overal bijna schijnt dan ook, gelukkig, het besef dier noodzakelijkheid te zijn doorgedrongen; en ieder vaderlandslievend burger bespeurt dan ook met genoegen, dat alom de kandidatuur van zoo velen, die het Nederlandsche Volk gewoon was sedert eenige jaren als de sieraden zijner Vertegenwoordiging te erkennen, krachtige ondersteuning vindt en de sympathie wekt van allen, die, met Land en Koning het wèl meenende, willen, dat *onafhankelijke* mannen, van geenerlei geheimen lastbrief voorzien, maar met uitstekende bekwaamheden toegerust, op nieuw de plaats hernemen, welke zij ten onregte verloren.

Ook het kiesdistrict *Leiden* heeft het voordeel, in de gelegenheid te zijn, om gelijk bewijs te geven van zijne hulde aan regtmatig erkende bekwaamheden en van zijn zucht, om, ook naar den, van wege de Regering geuiten wensch, mede te werken tot het groote doel: eene *onafhankelijke* behartiging van 's lands belangen.

Dààr zal eene keuze gedaan moeten worden tusschen den heer TAETS VAN AMERONGEN, aftredend lid, en den heer J. A. DE FREMERY, oud-lid der Kamer en lid van de Kamer van koophandel en fabrieken te Leiden. Wij meenen, dat bij elk kiezer, die zelfstandig zijne stem uitbrengt en overweegt, wat ernstigen pligt hij heeft te vervullen, de keuze niet twijfelachtig kan zijn.

Hij vrage zich, in de eerste plaats, af: *welke aanspraak* het aftredend lid heeft, om *op nieuw* te worden gekozen? Daartoe werpe hij een blik terug op de, door dat lid afgelegde parlementaire loopbaan. En de slotsom van deze, voor elken kiezer pligtmatige overweging kan niet anders zijn, dan dat, hoe achtenswaardig de persoon van den heer TAETS VAN AMERONGEN ook wezen moge, de pligten, die aan de betrekking van Volksvertegenwoordiger zijn verbonden, te zwaar voor zijne schouderen schijnen. Te vergeefs zal men de jaargangen van het *Bijblad tot de Staats-Courant* naslaan, om op te sporen, wat de heer TAETS dan toch in de Kamer heeft verrigt? Slechts één, of twee malen zal men, uit een tiental regels, kunnen ontwaren, dat die heer vroeger kavallerie-officier moet geweest zijn; want hij sprak... *over het verkoopen van remonte-paarden!* En daarmede is de geheele parlementaire loopbaan van den heer TAETS geschetst. Dat men ook vrij *de stem* raadplege, die deze heer over zoo vele belangrijke wetsontwerpen heeft uitgebragt; en ook hieruit zal men te vergeefs trachten op te maken, wat *doel* de heer TAETS voor oogen heeft: wat hij wenscht, wat hij wil. Meestal op sleeptouw genomen door den heer GEVERS VAN ENDEGEEST, heeft de heer TAETS bewezen, niet die uitgebreide kennis of die zelfstandigheid te bezitten, welke in een goed Volksvertegenwoordiger de eerste vereischten zijn. Het oordeel, dat hier over den heer TAETS wordt uitgesproken, *kan* noch *mag* door iemand worden tegengesproken, zoolang niet eigenbelang, maar *de waarheid* en *het belang van het Vaderland* het onpartijdig oordeel zullen leiden. Algemeen is het erkend — en het *Bijblad* getuigt het op onwraakbare wijze — dat de heer TAETS niet geschikt is, om de moeijelijke taak van Volksvertegenwoordiger naar behooren te vervullen.

Het kiesdistrict Leiden is een der aanzienlijksten in het land; en het mag den kiezers niet onverschillig zijn, *wien* zij afvaardigen, om hen in 's lands raadzaal te vertegenwoordigen; of zij daartoe kiezen een man, niet bij magte, om over de gewigtigste onderwerpen een eigen, zelfstandig oordeel te vellen, dan wel een man, in wien zelf de meest felle tegenstander de verdienste en de bekwaamheid huldigt. Het is gewis deze overtuiging, welke vele kiezers bewogen hebben, om op nieuw hun voormaligen afgevaardigde, den heer J. A. DE FREMERIJ, op den voorgrond te plaatsen. En inderdaad, bij eene onpartijdige overweging kan, meenen wij, tusschen beiden de keus niet twijfelachtig zijn.

De heer DE FREMERIJ heeft steeds getoond, een onafhankelijk Volksvertegenwoordiger te zijn. Met onverflaauwden ijver bezield voor het welzijn des volks, was hij het, die het eerst de hand ter verbetering sloeg aan het zoo verderfelijk werkende accijnsstelsel. De afschaffing van den accijns op het varkens- en schapenvleesch heeft men hoofdzakelijk aan den heer DE FREMERIJ te danken. Toegerust met eene uitgebreide en grondige kennis in het vak van finantiën, van handel en nijverheid, is hij steeds, ten aanzien dezer vakken aan wier beoefening Nederland zoo uitnemend veel is verschuldigd, de vraagbaak geweest voor de Kamer; en wij noodigen de kiezers uit, om eens na te gaan, hoeveel licht de heer DE FREMERIJ verspreid heeft bij de behandeling van de

meest het Vaderland ter harte gaande onderwerpen, als bijv. de jaarlijksche begrootingen, de scheepvaartwetten, de postwet, de amortisatie-, de accijnswetten enz. Ten naauwste vertrouwd met het belastingstelsel, niet enkel van ons Vaderland, zoo als dit meermalen is gebleken, is zijn streven altijd geweest, dat stelsel te brengen meer in overeenstemming met de tegenwoordige eischen van handel en nijverheid, meer in overeenstemming met de behoeften der Natie. In één woord: de heer **de Fremerij** was steeds een Vertegenwoordiger, die het district, dat hem afvaardigde, eer aandeed; want het had een der *nuttigste* en *werkzaamste* leden naar de Kamer gezonden.

Leiden, weleer eene der magtigste fabrieksteden in ons vaderland, klopt, wij vertrouwen het, nog altijd warm voor 't geen handel en nijverheid, voor 't geen aan de welvaart des vaderlands bevorderlijk kan zijn. Het geheele district, dat aan handel of nijverheid zijn bloei heeft te danken, zal, wij hopen het, beseffen het belang, dat niet slechts het district zelf, maar ook het Vaderland er bij heeft, om in de Volksvertegenwoordiging te zien optreden een man, wiens veeljarige pogingen daar heen gestrekt hebben en nog strekken, om de banden los te maken, waaraan handel en nijverheid nog liggen en om beiden: die twee hoofdbronnen van de welvaart van Nederland, krachtdadig te helpen bevorderen en ontwikkelen.

Buitenland.

ENGELAND.

Den 5 dezer hebben de koning van Portugal en de hertog van Oporto, verschillende merkwaardigheden van Londen bezocht.

— Men meldt uit Londen van den 7 dezer, dat op Zaturdag den 10 het te Sydenham gebouwde Glazen-paleis, 't welk bestemd is voor eene blijvende verzameling van kunstwerken en natuurvoortbrengselen, plegtig geopend zal worden door H. M de Koningin. H. M. zal bij die gelegenheid door de leden van het koninklijk gezin, door den Koning van Portugal en diens broeder, de ministers, de buitenlandsche gezanten en een aantal andere voorname personen vergezeld worden. Door den aartsbisschop van Canterbury zal een plegtig gebed worden uitgesproken. De muzijkstukken zullen uitgevoerd worden door een orchest van 400 toonkunstenaars en door 800 zangers.

FRANKRIJK.

Den 7den dezer is te Parijs na eene langdurige ziekte overleden, de admiraal Baudus. Hij was den 21sten Julij 1784 geboren. Hij heeft eene bijzonder luisterrijke loopbaan gehad. Reeds in zijne jeugd nam hij aan twee gedenkwaardige voorvallen deel, het gevecht van de Semillante, waarin hij den regterarm verloor, en het gevecht van de brik *Le Renard*, waarover hij het bevel voerde, en waarbij hij veel roem behaalde. Men kent het overige deel van het leven van den admiraal, die een der verdienstelijkste krijgslieden van onzen tijd was. De Keizer had hem onlangs tot de waardigheid van admiraal verheven. Dat besluit mogt de algemeene goedkeuring wegdragen. Hij was een werkzaam en kundig man. Hij laat twee zonen na, waarvan een gezantschaps-secretaris te Londen is.

BELGIE.

De beroemde kunstschilder De Keijzer is naar Londen vertrokken, ten einde aan H. M. de koningin van Engeland aan te bieden de portretten ten voete uit, van HH. KK. HH. den hertog en de hertogin van Brabant, die hem door Hare Britsche Majesteit waren besteld.

ZWITSERLAND.

Eene depêche uit Weenen bevestigt het, dat het Oostenrijks-Zwitsersch geschil een spoedig einde nadert. Men verwacht ten minste eerlang de opheffing van de blokkade, die door Oostenrijk aan de grenzen van Tessin geplaatst was.

Het bevredigingswerk in den nieuwen grooten raad van Bern aangevangen, is bij de zamenstelling der bureaux voortgezet. Het voorzitterschap van dat ligchaam werd in de zitting van 5 Junij aan den kolonel Kurz, een gematigd behoudsman, opgedragen, terwijl daarentegen de heeren Carlin en Schmidt, radicalen, tot vice-presidenten zijn benoemd.

GRIEKENLAND.

Volgens sommige berigtgevers is het niet waarschijnlijk, dat het nieuwe Grieksche kabinet bij de Wetgevende Kamers zooveel ligdelijke herusting zou vinden als bij het Atheensche publiek. De zitting der Kamers is onlangs gesloten; doch in de tegenwoordige omstandigheden zou eene buitengewone zitting noodzakelijk kunnen worden.

TURKIJE.

De laatst ontvangen telegrafische depêches zijn van den volgenden inhoud.

PRAAG, 8 Junij. De keizer en keizerin van Oostenrijk zijn uit deze stad naar Bodenbach vertrokken, alwaar HH. MM. een onderhoud met den koning van Pruissen zouden hebben. De graven Buol en von Alvensleben zullen zich insgelijks, naar Bodenbach begeven, hetgeen natuurlijk doet denken, dat de twee vorsten zich in dat onderhoud met de staatkundige aangelegenheden zullen bezig houden.

BERLIJN, 8 Junij. Z. M. de koning is, vergezeld van den heer von Manteuffel, heden ten 11 ure uit deze stad naar Bohemen vertrokken, om met den keizer van Oostenrijk eene zamenkomst te houden.

KONSTANTINOPEL 30 Mei. De inscheping der Engelsche en Fransche troepen, welke naar Varna moeten worden overgevoerd, wordt ijverig voortgezet. De Fransche divisie, welke wordt gecommandeerd door Prins Napoleon is op marsch naar deze hoofdstad. Generaal Brouwn is met eene divisie van 7000 man naar Varna vertrokken.

ATHENE, 8 Junij. Heden zijn de Engelsche en Fransche vlaggen te Athene met een saluut van 21 kanonschoten begroet. De oostenrijksche scheepsbevelhebbers aldaar hadden zich bereid verklaard, om mede te werken tot het krachtdadig bestrijden der zeeroovers in de Grieksche wateren.

PARIJS, 7 Junij. De heer Thouvenel gaat niet naar Konstantinopel; Benedetti blijft met de aangelegenheden van de ambassade belast. St. Arnaud moet zich ook voor het behoud van den *status quo* verklaard hebben.

Men spreekt sedert gisteren weder van de reis van koningin Victoria en ook van eene ophanden zijnde reis des keizers. Beide geruchten verdienen bevestiging.

Met de krijgstoerustingen wordt in de laatste dagen weder veel spoed gemaakt; twee kompagniën van de genie, die ll. Donderdag te Boulogne aankwamen, zijn Vrijdag morgen naar Hourault gemarcheerd, om daar een aanvang met het werk te maken. Voor de populariteit van den strijd der Westersche mogendheden tegen Rusland, pleit o. a. de omstandigheid, dat het aantal Belgische deserteurs, die onder de Fransche troepen dienst nemen, zeer is toegenomen.

— De Fransche *Moniteur* heeft, gelijk gisteren gemeld is, het berigt bevestigd dat de Russen in den nacht van 27 Mei bij een aanval tegen Silistria een gevoelig verlies hebben geleden, en dat 1500 gesneuvelden en 3000 gekwetsten gevallen zijn. De *Oesterr. Corr.* bevestigt mede die tijding, maar zegt, dat het verlies slechts heeft bedragen 186 dooden en 379 gekwetsten. Men ziet dus, dat die getallen merkelijk verschillen. Dat blad voegt er bij, dat de eenige zoon van graaf Orloff, adjudant-generaal van den Keizer van Rusland, wiens zending naar Weenen voor eenige maanden geleden, men nog niet vergeten zal hebben, nabij het oog een kogel heeft gekregen, waardoor zijn leven wordt in gevaar gebragt.

Er is nog eene andere depêche van 30 Mei ontvangen, die ook spreekt van een voordeel, door de Turken behaald, maar daar zij door niets wordt bevestigd, zoo schijnt het zeker dat zij tot geene andere gebeurtenis betrekking heeft dan op de herhaalde aanval van 27 Mei.

Berigten uit Constantinopel van 30 Mei gewagen van een uitval, door de bezetting van Silistria, onder bevel van Mussa-pacha gedaan, waarbij de Russen onder bevel van Prins Paskewitsch zouden teruggeslagen zijn. Die depêche houdt de dagteekening van dien uitval niet in, maar daar de brieven uit Konstantinopel van 30 Mei zijn, zoo is het blijkbaar, dat het hier een vroeger voorval dan van 27 Mei geldt. De aanval van 27 Mei was van beslissenden aard, immers omdat men het daarvoor schijnt te mogen houden, dat de Russen werkelijk er van hebben afgezien, zich van Silistria meester te maken, en zich bepalen zullen de vesting te omsingelen.

Eene depêche uit Weenen, met den telegraaf overgebragt, behelzende de laatste berigten van het krijgstooneel, bevestigt die tijding.

Het officiële Turksche blad *le Journal de Constantinople* verzekert in zijn no. van 29 Mei, dat de gemeenschap tusschen Schumla, het hoofdkwartier van het Turksche leger en de vesting Silistria volstrekt niet was afgebroken, en dat de laatste vesting nog wel in staat was, drie maanden het beleg door te staan. Zoo dit eene waarheid is, en de Russen de vesting niet stormenderhand willen innemen, dan hebben het leger van Omer-Pacha en die der bondgenooten allezins den tijd de vesting te hulp te snellen.

De inscheping van laatstgemelde troepen was den 30sten Mei aangevangen, en men berekende, dat het vervoer van 23,000 Engelschen naar Varna den 10den dezer zou geëindigd zijn. Ook Fransche troepen zijn te Gallipoli naar dezelfde bestemming ingescheept, terwijl de afdeeling van den prins Napoleon zich over land naar Konstantinopel begaf.

In den boezem van het Turksch kabinet heeft eene wijziging plaats gehad. Mustapha-Pacha, vader van Vely-Pacha, is in zijne betrekking van groot-vizier vervangen door Kebresli-Pacha, minister van marine; Halil-Pacha, schoonbroeder van den Sultan, zou tot de laatstgemelde betrekking worden verheven. De aftreding van Mustapha-Pacha en de verheffing van Kebresli-Pacha, worden beschouwd als eene soort van voldoening, gegeven aan Reschid-Pacha, voor de kleine nederlagen, die hij in den laatsten tijd had ondervonden, en die hem bij herhaling hadden doen besluiten, zijn ontslag aan den Sultan in te zenden, wat echter telkens werd gewijgerd. De botsing tusschen Reschid en den groot-vizier was in het oog loopende. Kebresli, die nu tot deze laatste betrekking is benoemd, is daarentegen Reschid geheel toegedaan.

De laatste berigten uit de Zwarte Zee melden, dat de Turksche vlag thans wappert te Redoute-Kaleh, te Soukoum-Kaleh en op al de Russische sterkten aan de kust van Abasie. Men weet dat die bezetting gemakkelijk geschied is. Er is geen strijd gevoerd, want de Russen hebben die sterkte vrijwillig ontruimd. Men zegt, dat zij van daar tot Tiflis hebben teruggetrokken, dat door Schamyl en zijne Circassiers zou worden bedreigd, waarbij zich gevoegd heeft een deel van het Turksche leger te Battoun. Maar dit laatste verdient wederom bevestiging.

De Fransche dagbladen behelzen onderscheidene depêches, volgens welke de Grieksche opstandelingen in Thessalië eene groote overwinning zouden behaald en de Turken een groot verlies geleden hebben. Deze laatsten hadden 1500 gesneuvelden, waaronder 4 generaals, 3000 waren er verdronken en ontelbaar was het getal gekwetsten.
Daar geen berigt die depêches heeft bewaar[heid]
houdt men ze voor het minst voor zeer overdre[ven]
verwondert men zich alleen, dat daarbij niet, zo[o]
gewoonlijk, gevoegd is, dat de opstandelingen h[unner]
zijds slechts 1 doode en 3 gekwetsten hebben.
Koning Otto heeft den 29sten eene proclamatie aa[n]
volk gerigt, om het door hem aangenomen ste[lsel]
onzijdigheid bekend te maken.

Men heeft eenige nadere berigten ontvangen
nota, die Oostenrijk aan het kabinet van St. Pe[tersburg]
heeft gerigt, om de ontruiming der vorstendom[men]
bewerken. Die nota is officieus door het Weener
aan dat van Berlijn medegedeeld, hoezeer dit vo[o]
gemeld kabinet geene verpligting was, die uit [de]
eenkomst van 20 April voortvloeide. De Pruissisc[he]
ring heeft harerzijds aan die van Weenen officieu[s]
gedeeld de nota, waarbij zij, naar luid van die
komst, de vertoogen van Oostenrijk moet onder[steunen].
Oostenrijk noodigt de Russische regering uit om
elke nieuwe aanvallende beweging van haar le[ger]
den Donau te doen staken, daar de Duitsche
ernstig betrokken zijn en bedreigd worden, nu
sische troepen den regteroever der rivier bezetten.
rijk spoort dezelfde regering tevens aan, een tij
palen, binnen welken de vorstendommen gehee[l]
worden ontruimd. Oostenrijk bepaalt volstrekt
lang die tijd moet duren. Het laat dit punt aa[n]
slissing der Russische regering over; maar druk[t]
den wensch uit, dat het bedoelde tijdstip niet a[l]
worde uitgesteld. Het voegt er bij, dat, zoo het
van St. Petersburg het niet raadzaam mogt oorde[len]
bepaald en duidelijk antwoord op die vraag te ge[ven]
Weener kabinet van dat oogenblik af slechts den
volgen heeft van zijne eigene belangen en van
Duitschland. Het blijkt uit de boven medegedee[lde]
grafische berigten, dat er tusschen den keizer van Oos[tenrijk]
den koning van Pruissen, heden, Vrydag, te Boden[bach]
onderhoud zal plaats hebben, dat door de keizer[in]
koningin zal worden bijgewoond, terwijl de grav[en]
en Athensleben zich mede naar die stad begeven.
langstelling ziet men den uitslag van dat onder[houd]
gemoet. De laatste berigten uit Weenen van 5 de[zer]
nen volkomen te bevestigen het vroeger vermelde
te Konstantinopel geene overeenkomst gesloten is
de vertegenwoordigers van de Porte, der westel[ijke]
gendheden en Oostenrijk, over de onmiddelijke
van Albanie, van Montenegro en des noods van
door Oostenrijk. De laatste mogendheid beweert
om daartoe over te gaan, slechts de toestemming
Porte behoeft. Die toestemming moet te Weenen
gen zijn, maar het Oostenrijksch kabinet heeft
de bedoelde provinciën niet binnen te rukken,
Turksche regering zich onmagtig mogt bevinden
de oproerige bewegingen te stuiten, welke in die
ten mogten ontstaan.

De Fransche *Moniteur* bevat eenige bijzonderhe[den]
de besluiten, genomen door de Staten, die op
rentie te Bamberg vertegenwoordigd worden. Z[ij]
overeen met hetgeen van elders reeds bekend
conferentie heeft besloten, zoo het Oostenrijksch-
verdrag aan de goedkeuring van den Bond wor[dt]
worpen, het eenvoudig goed te keuren. De voor[waarden]
die aan deze toetreding gehecht zijn, zijn van
schikt belang.

— Het door de Bondsvergadering in hare zi[tting]
24 Mei, naar aanleiding der gemeenschappelijke
van Oostenrijk en Pruissen, genomen besluit, luid[t]
de *Francforter Postzeitung*, als volgt:

«De vergadering betuigt haren opregten dank
belangrijke mededeeling en hare levendige vreug[de]
daaruit geblekene overeenstemming der Regering[en]
Oostenrijk en Pruissen. De Bondsvergadering bes[chouwt]
overeenstemming als den voornaamsten grondslag
wankelbare eensgezindheid van Duitschland, die
middel is, om Duitschlands belangen naar alle
verzekeren; zij beschouwt het tevens als eene
dat van deze eensgezindheid door eene verklaring
grondwettig orgaan des bondgenootschaps blijke
allen twijfel daarover weg te nemen, dat alle bon[dgenooten]
vast besloten hebben, elkander krachtig en tro[uw]
staan in de beproevingen, welke de naaste toe[komst]
het gemeene vaderland kan berokkenen.

«Opdat zulk eene verklaring zich tevens als het
van eene vaste en heldere, op rijpe overweging
overtuiging moge voordoen, zal eene bijzonde[re]
missie met het opstellen van een ontwerp
worden belast.»

Tot leden van die commissie zijn de gezanten
tenrijk, Pruissen, Beijeren, Koningrijk Saxen,
Baden en Mecklenburg, tot plaatsvervangers die
temberg en Keurhessen gekozen.

De Londensche *Times* verzekert, dat, te
aan Oostenrijk grenzende Russische gewesten
eenigd werden met het blijkbare doel, om Ooste[nrijk]
aan te jagen, tevens van Ruslands zijde heime[lijke]
gen gedaan zijn, om het misnoegde gedeelte
king van Hongarije op te ruijen, zijnde er zel[fs]
gegeven, dat alleen een Russisch Grootvorst
Hongaarsche kroon hare aloude onafhankel[ijkheid]
kunnen hergeven.

De *Times* verzekert verder, dat de Russische
Weenen, de heer von Meijendorff, bij zijn
thans in volslagen ongenade is, wegens de
meer en meer ongunstige wending van Oosten[rijk]
kunde.

— De Parijsche correspondent van een Lond[ensch]
blad schrijft het volgende:

«De maarschalk de Saint Arnaud heeft den
Vaillant, den minister van oorlog te Parijs,
toegezonden over het gedrag van Prins Napo[leon]

zijne komst in het Oosten. Hij verklaart dat de omgeving en de meest vertrouwde vrienden van den Prins, naardien zij uit de allerhevigsten der uitgewekenen bestaan, de legerbevelhebbers in ernstige moeijelijkheden kunnen brengen en het plan van den veldtogt verstoren. Deze klagten zijn Zaturdag, door den maarschalk Vaillant, den op het paleis van St. Cloud gehouden ministerraad voorgelegd, en de Keizer heeft toen dien Minister gemagtigd te verklaren, dat indien de aanwezigheid van prins Napoleon werkelijk eene bron van moeijelijkheden is, hij teruggeroepen zal worden.»

Om zijn beklag over den prins weer eenigzins goed te maken, heeft de maarschalk de St. Arnaud een tweeden brief geschreven, waarin hij aan de vaderlandsliefde van den prins en meer andere goede eigenschappen, hulde doet. Dit bevestigt het onlangs geuit vermoeden, dat het geschil wel weder zou bijgelegd worden.

— Men weet, dat vele uitgeweken Polen onder de Turksche vlag aan den strijd tegen Rusland wilden deelnemen, en dat de Poolsche generaal Wijsocki aan de Porte aangeboden heeft voor hare dienst een legioen Poolsche vrijwilligers te vormen. Deze generaal heeft thans, gelijk uit Parijs aan de *Indépendance Belge* is berigt, aan zijne landgenooten schriftelijk kennis gegeven, dat de Porte, aan de conservative staatsmannen van Duitschland geen grond tot klagten willende geven, dat verbod, althans vooreerst, heeft afgewezen.

— Men meldt uit Londen, 6 dezer, dat nu eerst het officiële rapport van den vice-admiraal Dundas nopens het stoomfregat *Tiger*, nabij Odessa, op 12 Mei, en het gevangen nemen der bemanning door de Russen bekend is. In dit rapport wordt overigens bevestigd al hetgeen reeds vroeger door particuliere brieven aangaande dit ongeluk is bekend geworden.

— Vroeger is gemeld, dat de Koning van Pruissen bij besluit van 18 Maart jl. den doorvoer van wapenen door de Pruissische Staten voorloopig verboden had. Thans is, bij besluit van 1 dezer, dit verbod uitgestrekt geworden tot krijgsbehoeften van alle soorten, met name tot geschut, schietgeweer, kruid, slaghoedjes, vuursteenen, alsmede tot lood, zwavel en salpeter.

— Kossuth heeft zich weder doen hooren en wel op de hem eigene hevige wijze. In eene den 5 dezer te Sheffield gehouden openbare vergadering, onder voorzitterschap van den alderman Solly, waar tusschen 12 en 13 duizend personen bijeen waren, gaf hij een overzigt van den tegenwoordigen staat der zaken in Europa, en vermaande het volk van Engeland, zijne stem luide te verheffen, nu de tijd tot handelen gekomen was, die, twee en een half jaar geleden, nog ver af scheen te zijn. Overal in Engeland bespeurde hij, tot zijne blijdschap, diepen afkeer van het Russisch despotismus; maar las men de diplomatieke protocollen en depêches, hoorde men de redevoeringen en interpellatiën in het Parlement, dan verbaasde men zich over hetgeen sommige kleingeestige staatslieden onder de vrijheid van Europa verstaan, en op welke wijze zij de magt van Rusland fnuiken willen, die zij als zoo gevaarlijk voor Europa erkennen. Laat de Engelsche natie dit zoo voortgaan, dan zal zij weldra met schrik ontwaren, waarvoor zij millioenen schats en het bloed harer zonen en broeders heeft opgeofferd. Zij zal zien niet voor Europa's onafhankelijkheid en vrijheid, maar voor de bevestiging der verdrukking van meer dan één volk van het vasteland gestreden te hebben. Alles zal eindigen in een ellendig verdrag op het papier, dat goed voor de kaaswinkels is; en wordt Ruslands despotismus al een weinig geknakt, om zich weldra weder te verheffen, Oostenrijks despotismus zal daarentegen veel meer bevestigd en bekrachtigd worden. Hij vroeg of men Oostenrijks despotismus, dat Polen verdeeld, Hongarije ten deele uitgemoord, Italië verdrukt had, meer dan het Russische beminde. «Neen!» riepen eenige stemmen. Welnu, dan moest het Volk van Engeland zijne krachtige stem ook daartegen doen hooren. Daarna voer de redenaar hevig tegen keizer Frans Joseph uit en somde alles op wat deze tegen de vrijheid der Volken verrigt had. Een eerlijke en duurzame vrede kon niet verkregen worden alvorens aan Polen, Hongarije en Italië hunne regten hergeven waren, Polen als eene onafhankelijke natie hersteld, en de zelfstandigheid van Hongarije verzekerd was. Deze doeleinden zouden verijdeld worden als Engeland het despotieke Oostenrijk tot zijnen bondgenoot koos. Daarom moest de vergadering, wanneer zij toestemde, dat de genegenheid van het Engelsche Volk alleen voor de verdrukten en niet voor de verdrukkers was, door petitiën en langs alle andere wettige wegen zich tegen alle vereeniging van Engeland met het despotieke Oostenrijk uitspreken.

— De dagbladen betoonen zich met deze philippica van den Hongaarschen volksmenner over het algemeen zeer weinig ingenomen.

— Uit Hamburg schrijft men, dat de voortdurende werkeloosheid van de Engelsche vloot moet worden toegeschreven aan het afwachten van het Fransche smaldeel, en van de kanonneerbooten, die men in de Engelsche havens nog bouwt en bewapent. De behoefte aan een groot aantal ligte vaartuigen van geringen diepgang, doet zich dagelijks al meer en meer in die wateren gevoelen. De ondiepten, de kolken en andere bezwaren zijn daar menigvuldig. De vernieling van alle tonnen en bakens, op last der Russische Regering, draagt niet weinig bij, om die bezwaren te vermeerderen. Den 30sten Mei zijn twee Engelsche oorlogschepen voor het eerst voor de haven van Riga verschenen, waar zij de vestingwerken en de verdedigingsmiddelen hebben opgenomen, terwijl zij zich daarna hebben verwijderd.

TRIEST, Donderdag 8 Junij. Er zijn alhier berigten ontvangen uit Bombay tot 15 Mei, volgens welke 40 Russische officieren en 40 Perzen te Herat waren aangekomen. Dost Mahomed was gestemd ten gunste van eene alliantie met Engeland, Soultani daarentegen helde over naar de zijde van Rusland.

Uit China liepen de berigten tot den 18den April. De insurgenten hadden Peking ingesloten. De Engelschen te Shanghae hadden in vereeniging met de insurgenten de keizerlijken geslagen en op de vlugt gedreven. Men verwachtte eerstdaags eene catastrophe voor den Keizer.

Binnenland.

's Gravenhage, 9 Junij.

Z. M. heeft aan L. J. Herckenrath, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester van Monster c. a.

* Heden middag heeft er bij Z. K. H. Prins Hendrik een afscheids-diner plaats gehad, dat door HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik, met HD. gevolg, benevens Z. D. H. den hertog van Saxen-Weimar werd bijgewoond.

De heer de Lomonosoff, Russisch minister bij het Nederlandsche Hof, is gisteren, van een uitstapje naar Zaandam, ten einde aldaar het bekende huisje, waar Czaar Peter de Groote zijn verblijf hield, te bezigtigen, in de residentie teruggekeerd. Z. Exc. heeft gisteren een diner gegeven, waarop genoodigd waren de Russische consuls in Frankrijk en Engeland, die zich op dit oogenblik alhier bevinden.

* Heden is uit de residentie vertrokken Z. Excel. de heer baron van Zuijlen van Nijevelt, nieuw benoemd Ned. Gezant te Konstantinopel.

* In de residentie is aangekomen en aan het hôtel *de l'Europe* afgestapt de heer Leopold Orban, attaché aan de belgische legatie, belast met depêches van zijn gouvernement komende van Brussel, alsmede de heer Charles Nagelmackers, lid van den gemeenteraad te Luik en de heer Kien, burgemeester van Utrecht.

* In de residentie zijn aangekomen en aan het hôtel *de Nederlanden* afgestapt de kapiteins in Russische dienst G. W. Davids, A. Heitman en W. Marshoff.

* Men verneemt uit 's Gravensande, dat de rust aldaar gisteren niet verder is verstoord. De aanwezigheid van het detachement dragonders heeft alle verdere zamenscholingen voorgekomen. Het regement dragonders, in de residentie in bezetting, had gisteren eene militaire wandeling in het Westland gedaan, hetgeen een goeden indruk heeft gemaakt.

Door het bestuur van het IXe landhuishoudkundig congres zijn HH. KK. HH. prins Frederik en prins Hendrik uitgenoodigd, om het congres bij te wonen. Beiden hebben hierop geantwoord, daaraan gaarne te zullen voldoen, zoo Hoogstdezelve daartoe slechts eenigermate den tijd en de gelegenheid zullen kunnen vinden. Nu verneemt men van ter zijde, dat men waarschijnlijk niet het voorregt zal hebben, deze hooge personaadjes te Assen te zien, daar althans prins Frederik om dien tijd waarschijnlijk naar Pruissen zal gaan.

Men verneemt, dat het bestuur van het IXe landhuishoudkundig congres en de heer J. van Konijnenberg, directeur der kolonien van de Maatschappij van Weldadigheid, alles aanwenden, om het bezoek van de kolonien te Veenhuizen, op Zaturdag den 1 Julij aanstaande, voor de leden van het congres zoo nuttig en aangenaam mogelijk te maken; later zal het congres-bestuur zeker daaromtrent het noodige bekend maken; evenwel kunnen wij nu reeds mededeelen, dat de heer van Konijnenburg eene zeer belangrijke beschrijving van den landbouw in de kolonien heeft opgesteld, welke gedrukt wordt en aan de bezoekers der kolonien zal worden uitgereikt, om hen zoodoende op het merkwaardige en eigenaardige van die zoo belangwekkende en zoo te regt geprezene vaderlandsche instelling opmerkzaam te maken; daar dit stuk van eene zoo bekwame hand afkomstig is, mag men verwachten, dat daardoor het belangrijke van het bezoek der kolonien, zeer zal verhoogd worden.

Prof. Bleekrode van Delft heeft, naar wij vernemen, het voornemen, om op de tentoonstelling bij het congres te houden, eenige fabrikaten, uit turf getrokken, als gaz, paraphine, etc. in te zenden, alsmede heeft ZEd. daartoe door het bestuur, met het oog op de belangrijkheid der zaak, uitgenoodigd, het plan, om in de eerste afdeeling van het congres mede te deelen de resultaten zijner nasporingen omtrent de wijze van verkrijging dier fabrikaten. *(Ass. Ct.)*

Volgens de maandelijksche balans der Amsterdamsche credietvereeniging, den 31 Mei 1854 opgemaakt, waren er 268 leden, vertegenwoordigende een kapitaal van *f* 1.514,805. Het credit bedraagt in portefeuille *f* 185 237.07½; diverse debiteuren van *f* 18.594.86; cassa *f* 4,592.14; totaal *f* 208.424.07½. Het debet bedraagt: gedane stortingen *f* 151.480.50; diverse crediteuren *f* 48,072.05: balans *f* 8,871.52½; totaal *f* 208,424.07½. In disconto is genomen eene som van *f* 262,537.90; in disconto gegeven voor *f* 194,983.57.

Van regeringswege zijn, ten behoeve der Kamers van Koophandel en Fabrieken, verzonden uit Londen ontvangen opgaven: *a.* der hoeveelheden suiker ingevoerd en voor binnenlandsch verbruik behouden, met vermelding der betaalde regten, sedert het jaar 1800 tot en met 1853; *b.* der invoeren in het Vereenigd Koningrijk van suiker, melassen, rhum, koffij, kakao en katoen uit West-Indie, Britsch Guyana en de Britsche bezittingen in Indie, over de jaren 1831 tot 1853; *c.* der hoeveelheden geraffineerde en kandijsuiker in Groot-Brittannie ingevoerd, gedurende 1848 en volgende jaren tot en met 1853.

In Mei 1853 verzochten de Gebroeders Hartsen en andere reeders, te Amsterdam, een wetenschappelijk onderzoek van regeringswege, nopens de artikelen van verzending naar Oost-Indie, welke onder zekere omstandigheden voor zelfontbranding vatbaar zijn, en dat wettelijke bepalingen werden vastgesteld tot wegneming der bij den vervoer van die artikelen veroorzaakte gevaren voor de veiligheid van schip en lading.

De Koninklijke Academie van Wetenschappen te Amsterdam, door den Minister van Binnenlandsche Zaken tot dit onderzoek uitgenoodigd, heeft deze taak opgedragen aan de heeren G. J. Mulder, A. H. van der Boon Mesch en J. C. Rijk, wier verslag *Over de oorzaken der zelfontbranding van stoffen in schepen geladen* thans door de Academie bij den boekhandelaar C. G. van der Post te Amsterdam in druk is uitgegeven.

Onder de bescheiden, waarvan bij het onderzoek is gebruik gemaakt, behooren eene briefwisseling tusschen de Departementen van Koloniën en van Binnenlandsche Zaken, de Nederlandsche Handel-maatschappij, en de Kamers van Koophandel en Fabrieken te Amsterdam en Rotterdam, het werkje door de heeren Joan Muller en J. W. F. Matthes te Amsterdam in 1853 over hetzelfde onderwerp uitgegeven; voorts lijsten der goederen, die zoowel van wege de Nederlandsche Handel-maatschappij, als van het Departement van Koloniën worden verscheept, welke lijsten nader zijn aangevuld door eenen staat, getrokken uit de berigten der Kamers van Koophandel en Fabrieken te Amsterdam, Groningen, Leeuwarden, Middelburg, Rotterdam en Zwolle.

Door de aandacht der kooplieden, reeders, scheepsbevelvoerders, assuradeurs, en anderen op het nu uitgekomen verslag te vestigen, wordt ieder in de gelegenheid gesteld zich met de medegedeelde opgaven, beschouwingen en raadgevingen bekend te maken.

De moeijelijkheid, om voor de zoo zeer uiteenloopende gevallen van regeringswege algemeene bepalingen vast te stellen en te handhaven, de gemakkelijkheid om dergelijke bepalingen te ontduiken, en de van verschillende zijden geuite wensch, dat de uitrustingen en verzendingen zoo min mogelijk worden belemmerd, schijnen voor 's lands geen ander middel van voorziening over te laten dan eene aanhoudende zorg, oplettendheid en toezigt van de belanghebbenden en hunne onderhoorigen.

Burgemeester en Wethouders der gemeente Lekkerkerk, hebben bekend gemaakt, dat bij een vorig besluit van den Raad dier gemeente, de kermis aldaar, invallende veertien dagen na Pinksteren, finaal is afgeschaft.

De kamer van koophandel en fabrieken te Dordrecht heeft zich met een adres tot den commissaris des Konings in de provincie Zuidholland gewend, betrekkelijk de tucht op de koopvaardijschepen.

De heer Mr. A. S. van Nierop heeft verzocht bij de aanstaande verkiezing voor een lid der Staten-Generaal in het district Hoorn, niet in aanmerking te komen.

Bij de stemming voor een lid van den gemeenteraad, die op den 8 dezer te Schiedam plaats had, heeft niemand de vereischte meerderheid gekregen, zoodat eene herstemming moet plaats hebben tusschen de heeren H. C. Rijnbende en J. Lechner.

De kiesvereeniging «*Vreest God, Eert den Koning*» te Bedum, heeft in eene den 5 dezer gehouden vergadering, den heer Mr. O. Q. J. J. van Swinderen, advokaat te Groningen, tot haren kandidaat geproclameerd.

Men meldt ons het volgende uit Coevorden:

Een paar jaren geleden achtte de Raad van defensie het wenschelijk, dat deze vesting zou worden verlaten. De Minister van Oorlog antwoordde daarop op een adres van het gemeentebestuur, dat het verlaten der vesting echter geenerlei aanleiding zou geven, om het garnizoen van hier te doen vertrekken. En ziet hoe de heer Forstner van Dambenoy zijne belofte vervult! Kort nadat dit besluit door den Raad van defensie was genomen, werd de staf naar Zwolle overgeplaatst en van daar werden herwaarts twee compagniën gedetacheerd. In Mei van het voorledene jaar werd de bezetting met eene compagnie verminderd.

Met de helft dier maand werd het hospitaal opgeheven en op den 5den Junij heeft de eenig overgeblevene kompagnie bevel ontvangen, om met 1 Julij naar Zwolle te vertrekken. Alzoo heeft de Minister niet op eenmaal het *geheele* garnizoen van Coevorden ontnomen, maar het stuksgewijze ***verminderd***, totdat er eindelijk ***niets meer*** is overgebleven.

Aartswoud, 8 Junij. Alhier is gepasseerde week overleden de heer Pieter Rempt, [illegible] dom van ruim 80 jaren. Als [illegible] reputatie verworven, die [illegible] in de Nieuwsbladen [illegible] mededeelingen op het [illegible] rische praktijk [illegible] bare collegais [illegible] het ontvangen zonderlinge [illegible] kuren, waarmede [illegible] het lijdende menschdom [illegible] te bevrijden.

[illegible] zoude men kunnen opgeven hoevele ongelukkigen zich jaarlijks naar den Pseudo-Nestor begaven, om heil en troost voor hunne gebreken te vinden; maar dat is bekend, dat er dagen waren, waarop somtijds ongeveer honderd rijtuigen in het dorp uitgespannen waren, alleen met het doel, om den Aartswouder Smid — zoo als men hem in de wandeling noemde — te raadplegen. Zoo zonderling hij bij zijn leven was, wilde hij bij zijn sterven

ook zijn. Hij maakte beschikkingen, die menig omstander bij zijne doodsponde een lach zal hebben afgeperst; en ook het kille graf moest het weten, dat het spoedig een bewoner zou opnemen die ook daar de tooi der zonderlingheid niet wilde afleggen. Getuige hiervan een glaasje op de manier van een venster, in het deksel zijner doodkist aangebragt, dat hem, die erbehagen in vindt, tot leidspoor zal kunnen strekken het graf op te sporen van den man, die zoo zonderling geleefd heeft en zoo zonderling gestorven is.

Ingezonden Stukken.

De Maatschappij tot bevordering der Toonkunst en haar 25jarig feest.

Toen de Maatschappij tot bevordering der Toonkunst in Nederland het voornemen te kennen gaf, om het 25jarig bestaan dier instelling, door het geven van een groot nationaal muzijkfeest, plegtig te herdenken, waren onze Nederlandsche solozangers, immers zij die tot den eersten rang behooren, in de blijde verwachting, dat hun, door de opdragt der hoofdpartijen, eene schoone gelegenheid zou worden aangeboden, om hunne talenten en de vrucht hunner studiën, voor een talrijk en uitgelezen publiek ten toon te kunnen spreiden; bovendien dachten zij voor het vervullen dier belangrijke taak, een ruim berekend honorarium te zullen ontvangen, en daardoor ook eenigermate schadeloos te worden gesteld voor hunne voortdurende belangelooze medewerking in de winteroefeningen en concerten der Maatschappij, die toch hoofdzakelijk dienen moeten, om de belangstelling bij het publiek levendig te houden en de kas te bevoordeelen.

En heeft zich de Maatschappij nu ook van hare zijde erkentelijk getoond, en aan de regtmatige verwachtingen harer kunstenaars en leden beantwoord? In geenen deele. Zij heeft vreemde kunstenaars, die in geene betrekking hoegenaamd ook tot haar staan, tegen bespottelijk hoog honorarium geëngageerd, en daarentegen de Nederlandsche solozangers, bij gewone circulaire opgeroepen ter deelneming aan het koorwerk, zonder hun daarbij eenig voorregt, ja niet eens vergoeding voor de onvermijdelijke kosten aan te bieden. De hoop, die zij koesterden, om in eene Hollandsche cantate de solopartijen te vervullen, zoo als aanvankelijk beloofd was, is thans ook in rook verdwenen; immers men heeft geen componist voor dat werk kunnen vinden, en mag het dus veilig als vervallen beschouwd worden; zoodat de Nederlandsche zangers, indien zij niet bij magte zijn, de noodige gelden ter bijwoning van het feest af te zonderen, te huis mogen blijven, en daar uit de nieuwsbladen zullen kunnen vernemen, hoe men te Rotterdam heeft feest gevierd, en de vreemde kunstenaars, na als om strijd te zijn aangebeden, gekroond en beschonken, overladen met roem en Hollandsch geld, weder huiswaarts zijn gekeerd, terwijl alles zal besloten worden met loftuitingen op den nooit volprezen ijver en de buitengewone kunde van de Heeren feestbestuurders. Inmiddels hebben die Heeren aan de kunstreputatie onzer zangers een gevoeligen slag toegebragt; want het werkdadig deelnemen aan het feest en wel bepaaldelijk aan de hoofdpartijen, zal voortaan, zoowel in den vreemde als hier te lande, als bewijs van bekwaamheid gelden, en hebben de vreemde kunstbeoordeelaars de vrij natuurlijke opmerking kunnen maken, dat Nederland geen solostemmen bezit en dat niemand, zelfs de Maatschappij niet, in staat is geweest, ze in een vierde eeuw tijds te vormen.

En nu mogen wij vragen is dat aanmoedigend voor den Hollandschen zanger? Voegt het der Maatschappij, de natuurlijke beschermster harer leden, den inlandschen kunstenaar met onverschilligheid voorbij te gaan en néer te drukken, die buitendien nog met zooveel nationale vooroordeelen te kampen heeft, en een levend toonbeeld schijnt te moeten blijven van de waarheid der bijbelspreuk: dat niemand profeet is in zijn eigen land?

De slag treft bovendien niet eens gelijkmatig. Er zijn nationale elementen geëerbiedigd. De directeur van het feest toch, de heer Verhulst, is een Nederlander en er worden ook Nederlandsche compositien ten gehoore gebragt. Maar eilieve! als men aan Roger boven vom Rath of Tuijn de voorkeur geeft, waarom dan de leiding van het concert ook niet aan Spohr, Hiller of een ander directeur van Europesche vermaardheid toevertrouwd? Waarom in plaats van Verhulst's Psalm niet een ander meer grootsch en breed werk, bijv. Mendelssohn's Löbgesang of Walpurgisnacht opgevoerd? Of verkeert men misschien in het denkbeeld, dat er minder verschil bestaat tusschen Spohr en Verhulst, dan tusschen Pischek en Krantz, of dat de compositie van Verhulst beter naast de reuzenwerken van Händel en Beethoven past, dan Craeijvanger naast Formes. Wij kunnen, wij mogen het niet denken.

Naar ons oordeel, is de directie teregt aan een Nederlander opgedragen, en moesten er zelfs meer goede inlandsche compositien onzer beste schrijvers op het programma prijken. De Maatschappij toch moet bij deze gelegenheid toonen, wat zij in 25 jaren tijds verrigt heeft, zoowel op het gebied van directie, compositie en solozang, als op dat van koor- en orchestwerk. Er kon dus hier geene sprake zijn van medewerking uit den vreemde, en aangezien onze zangers het zich stellig tot pligt zouden gerekend hebben van alle medewerking af te zien, indien men die kunstenaars bij een nationaal feest, onder vreemde leiding had willen plaatsen, verkeerden wij in de even stellige verwachting, dat de ridder Verhulst, die in den afgeloopen winter te Rotterdam getoond heeft, al zeer kras te kunnen handelen wanneer het zijn persoonlijk belang geldt, ook nu voor de regten zijner kunstbroeders met warmte zou gepleit hebben, vooral daar hij zich nog zeer goed zal kunnen herinneren, hoe hard het valt miskend te worden, en van hoeveel waarde het dan is, een invloedrijk en ijverig behartiger zijner belangen te mogen aantreffen.

Voorzeker, de Maatschappij kon het iedereen niet naar den zin inrigten. Maar in bijna alle voorname steden des lands hoort men klagten opgaan van ontevreden muzijk-directeurs, gepasseerde zangers, beleedigde eerste orchest-kunstenaars, die men met een wraakschreeuwend loon heeft durven afschepen, terwijl men ongeveer 8000 gulden, de helft der toegestane subsidie, voor de vreemde heeren en dames veil heeft gehad enz. enz. Wij en velen met ons zijn dan ook overtuigd, dat zij de kunstenaars door dergelijke maatregelen hoe langer zoo meer van zich zal vervreemden; dat velen nu reeds voor hun lidmaatschap zullen bedanken, en weder anderen voortaan niets meer zonder belooning zullen willen verrigten, en zoo zal men dan algemeen en teregt eene inrigting zien ontvlieden, die niet den vooruitgang, maar den ondergang der kunstenaars schijnt te bedoelen.

Naar wij vernemen heeft een der zangers om herstel van grieven bij het feest-comité aangedrongen. Wij hopen met het antwoord bekend te worden, om andermaal, en mogt het zijn, in aangenamer toon, op die zaak terug te komen.

Een lid der Maatschappij.

Advertentiën.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 9 Junij 1854.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**		
Ned.W.Schuld	2½	57⅜, 8¼, 7⅝		Pct.	
Dito Certificat.	3	69	*Hope* 1798/1816	5	98⅛
Dito dito .	4	85⅞, 86 86	Dito 1828/1829	5	97⅛
O. I. Leening.	4		Cert.1831/1838	5	
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	
Hand.-Maats. .	4½		Dito *Hope* . . .	4	
Belgie.			Dito *Stieglitz*. .	4	76⅝
Certificaten. . .	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
Do *Rothschild.*	2½		Inschr. Assig. .	6	
Frankrijk.			Certific. dito.. .	6	
Obligatien. . .	3				
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	18½ 13/16	Obligatien . . .	4	66
Dito Buitenl. .	3	[13/16	**Oostenrijk.**		
Do Binnenl. 6/m.	3	34⅞ 5⅛ 5¼			
Bew. Sp. Com.		4⅜ 7/16	Metalliek . . .	5	60
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	78
Portugal.			Dito letter B . .	5	73
Londen nieuwe.	5	34 11/16 15/16	Dito 1847 . . .	2½	30
Dito uitgest. .	4	(15/16	Dito 1851/1852	2½	30

Braz., bij Roths. p. s. 500. pct. 95¾, 96; Me Lond. 3 pct. 21 11/16, 15/16: 15/16, dito Onb. 21 11/16, 15/16

Bij zeer uitgebreiden handel blijven de meeste fond veelvuldige fluctuatien lager; aanvankelijk echter scheen de prijzen weder eene zeer gevoelige daling zouden ond doch daar er later eenige inkoopen zijn geschied, ke achteruitgang en blijven de meeste soorten veel beter d opening der beurs.

FRANKFORT, Donderdag 8 Junij. 5 pct. Meta Spanje binn. 3 pct. 35; dito 1 pct. 18 15/16.

LONDEN, Donderdag 8 Junij. Consols cont. 91¼; Mexico N. 3 pct. 23⅞; Peru N. 4½ pct. Uitg. 6⅜; Ecuador 3¾; Sardinie 5 pct. 83; Spa 40½; dito 1 pct. 19¾; dito Certificaten 4½; dito Russen 4½ pct. 85½; dito 5 pct. 100; Holl. 2½ dito 4 pct. 88½.

Kalme beurs.

PARIJS, Donderdag 8 Junij. Fr. 4½ pct. op 3 pct. 70.70; Sp. Binn. 3 pct. 37; dito 1 Metall. 82.

WEENEN, Donderdag 8 Junij. N. Metall. tien 1230; Goud 38½; Wissel Londen 12.55 Zilver 33.

Men ziet belangrijke finantiëele operatien

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te